

Odszedł Pasterz

sl. i mel.: ks. W.Lewkowicz

opr.: D.Kusz OP

♩ = 120

Soprano

1. Od - szedł Pa - sterz od nas, zdro - je wo - dy ży - wej,
Zbaw - ca, źró - dło ła - ski, mi - łość - ci praw - dzi - wej.

Alto

Od - szedł Pa - sterz zdro - je wo - dy ży - wej,
źró - dło ła - ski, mi - łość - ci praw - dzi - wej.

Tenore

Od - szedł Pa - sterz zdro - je wo - dy ży - wej,
źró - dło ła - ski, mi - łość - ci praw - dzi - wej.

Basso

Od - szedł Pa - sterz zdro - je wo - dy ży - wej,
źró - dło ła - ski, mi - łość - ci praw - dzi - wej.

Soprano

Od - szedł Pa - sterz nasz, co u - ko - chał lud,

Alto

Od - szedł Pa - sterz nasz, co - u - ko - chał lud,

Tenore

Od - szedł Pa - sterz, co u - ko - chał lud,

Basso

Od - szedł Pa - sterz nasz, co u - ko - chał lud,

Soprano

o Je - zu, dzie - ki Ci za Twej mę - ki trud.

Alto

o Je - zu, dzie - ki Ci za Twej mę - ki trud.

Tenore

o Je - zu, dzie - ki Ci za Twej mę - ki trud.

Basso

o Je - zu, dzie - ki Ci za Twej mę - ki trud.

2. Gdy na Krzyżu konał, słońce się zaćmiło,
ziemia się zatrzęsła, wszystko się spełniło.

(A, T, B: Kiedy konał, słońce się zaćmiło,)

(A, T, B: Ziemia trzęsła, wszystko się spełniło.)

3. Ten, co pierwszych ludzi złowił w swoje sidła,
sam już w więzach leży, "opadły mu skrzydła".

(A, T, B: Ten co ludzi złowił w swoje sidła,)

(A, T, B: Sam już leży, opadły mu skrzydła.)

4. Oto Boski Zbawca zamki śmierci skruszył,
zburzył straszne oddrzwia, duszom życie zwrócił.

(A, T, B: Oto Zbawca, zamki śmierci skruszył,)

(A, T, B: Zburzył oddrzwia, duszom życie zwrócił.)

5. Zmiazdżył władzę czarta mocą Bóstwa swego
i ujarzmił pychę wroga piekielnego.

(A, T, B: Zmiazdżył czarta mocą Bóstwa swego)

(A, T, B: I ujarzmił wroga piekielnego.)